

Czwartek, 10 lipca 2008 r.

21. przypomina w kontekście powyższych szczególnych ram współpracy regionalnej o znaczeniu opracowania bardziej rozbudowanej i wszechstronnej strategii UE dla regionu Morza Czarnego, która wykroczy poza aktualną inicjatywę dotyczącą synergii i będzie zakładać zawarcie umowy o partnerstwie na rzecz Morza Czarnego, która powinna obejmować UE, Turcję i wszystkie państwa przybrzeżne Morza Czarnego jako równorzędnych partnerów, i która dążyć będzie do pełnego zaangażowania Rosji, i która mogłaby, na późniejszym etapie, przekształcić się w Unię Morza Czarnego; uważa, że takie wielostronne ramy nie tylko zapewniłyby zaangażowanym krajom możliwość zacieśnienia współpracy z UE w wielu obszarach polityki, ale umożliwiłyby także Unii Europejskiej odgrywanie bardziej aktywnej roli w poszukiwaniu pokojowych rozwiązań konfliktów regionalnych, wpływając pozytywnie na bezpieczeństwo w regionie;

22. jest jednocześnie przekonany, że kraje, które posiadają uznaną perspektywę członkostwa, ale muszą jeszcze wiele zrobić zanim osiągną polityczne, gospodarcze i społeczne warunki niezbędne do uzyskania statusu kraju kandydującego, mogłyby odnieść korzyści z udziału, na całkowicie dobrowolnych zasadach, w ustaleniach podobnych do powyższych ram dwustronnych lub wielostronnych; przypomina, że taki etap pośredni ułatwiłby wdrożenie wszystkich instrumentów posiadanych przez Unię Europejską w celu wsparcia tych krajów w ich dążeniu do pełnego członkostwa;

23. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie Bałkanów Zachodnich (COM(2008)0127), który określa szereg środków wspierających kraje tego regionu w ich dążeniu do integracji z UE i pogłębiających nasze stosunki z nimi w dziedzinie handlu, energetyki, edukacji lub nauki; wyraża zadowolenie z powodu podpisania układów o stabilizacji i stowarzyszeniu z Serbią dnia 7 listopada 2007 r. oraz z Bośnią i Hercegowiną dnia 16 czerwca 2008 r., które uznaje za kolejny krok na drodze umacniania związków między tym regionem a UE; wzywa w związku z tym do przyspieszenia negocjacji w sprawie liberalizacji systemu wizowego z krajami Bałkanów Zachodnich, aby ułatwić ich uczestnictwo w programach Wspólnoty;

24. wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych wniosków w sprawie bardziej zróżnicowanej polityki w zakresie stosunków zewnętrznych z naszymi sąsiadami, zgodnie z propozycjami zawartymi w niniejszej rezolucji, oraz do ustanowienia co najmniej strukturalnego związku między działaniami prowadzonymi przed Dyрекcją Generalną ds. Rozszerzenia i Dyрекcją Generalną ds. Stosunków Zewnętrznych w trakcie rozważania własnych struktur administracyjnych;

25. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Sytuacja w Zimbabwe

P6_TA(2008)0364

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lipca 2008 r. w sprawie sytuacji w Zimbabwe

(2009/C 294 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Zimbabwe, a w szczególności rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2008/135/WPZiB ⁽²⁾ z dnia 18 lutego 2008 r. odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe do dnia 20 lutego 2009 r. wprowadzone na mocy wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Zimbabwe przyjęte w dniu 29 kwietnia 2008 r. i w dniach 26-27 maja i 29 kwietnia 2008 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0184.

⁽²⁾ Dz.U. L 43 z 19.2.2008, s. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 50 z 20.2.2004, s. 66.

Czwartek, 10 lipca 2008 r.

- uwzględniając rezolucję w sprawie nadchodzącej drugiej tury wyborów w Zimbabwe przyjętą przez Afrykańską Komisję ds. Praw Człowieka i Narodów (Komisję Afrykańską) zgromadzoną na 43. posiedzeniu zwyczajnym w Ezulwini w Królestwie Suazi w dniach 7 — 22 maja 2008 r.,
- uwzględniając sprawozdanie misji obserwacji wyborów Parlamentu Panafrykańskiego w sprawie zharmonizowanych wyborów w Republice Zimbabwe w dniu 29 marca 2008 r.,
- uwzględniając konkluzje prezydencji Rady Europejskiej z dni 19-20 czerwca 2008 r., które potwierdzają gotowość UE do podjęcia dodatkowych kroków przeciwko sprawcom przemocy,
- uwzględniając wstępne oświadczenie misji obserwacji wyborów Południowoafrykańskiej Wspólnoty na rzecz Rozwoju (SADC) w sprawie drugiej tury wyborów prezydenckich w Zimbabwe oraz wyborów uzupełniających do Izby Zgromadzenia z dnia 29 czerwca 2008 r.,
- uwzględniając oświadczenie tymczasowe misji Parlamentu Panafrykańskiego ds. obserwacji drugiej tury wyborów prezydenckich i uzupełniających wyborów parlamentarnych w Zimbabwe z dnia 30 czerwca 2008 r.,
- uwzględniając wstępne oświadczenie misji obserwacyjnej Unii Afrykańskiej w Zimbabwe w dniu 29 czerwca 2008 r.,
- uwzględniając rezolucję w sprawie Zimbabwe przyjętą przez Zgromadzenie Unii Afrykańskiej podczas 11 szczytu Unii Afrykańskiej, który odbył się w Szarm el-Szejk, Egipt, w dniach 30 czerwca — 1 lipca 2008 r.,
- uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że druga tura wyborów prezydenckich w Zimbabwe odbyła się w dniu 27 czerwca 2008 r. mimo wycofania się kandydata na prezydenta Morgana Tsvangirai ze względu na rosnącą przemoc i nakładanie ograniczeń na partię opozycyjną i jej zwolenników,
- B. mając na uwadze, że według obserwatorów SADC, Parlamentu Panafrykańskiego i Unii Afrykańskiej (UA) drugiej turze wyborów towarzyszyła przemoc i nie spełniła ona wymogów UA i SADC ani nie odzwierciedliła woli narodu,
- C. mając na uwadze, że wybory do Izby Zgromadzenia Zimbabwe, senatu Zimbabwe, wybory prezydenckie oraz wybory władz lokalnych odbyły się w dniu 29 marca 2008 r.,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z oficjalnymi wynikami podanymi przez komisję wyborczą Zimbabwe, opozycyjny Ruch na rzecz Przemian Demokratycznych (MDC) zdobył większość miejsc w Izbie Zgromadzenia, podczas gdy Morgan Tsvangirai zdobył 47,9 %, a Robert Mugabe 43,2 % głosów w wyborach prezydenckich,
- E. mając na uwadze, że ogłoszenie wyników wyborów prezydenckich zostało opóźnione o kilka tygodni, co naruszyło wiarygodność i przejrzystość procesu wyborczego,
- F. mając na uwadze, że Robert Mugabe oświadczył przed drugą turą wyborów, że MDC nigdy nie będzie rządził Zimbabwe i że jest przygotowany na walkę, by uniemożliwić mu dojście do władzy,
- G. mając na uwadze, że w czasie drugiej tury wyborów prezydenckich działacze i zwolennicy opozycji doświadczyli popieranych przez państwo tortur, przemocy, zastrasznień i arbitralnych aresztowań, a według MDC przynajmniej 86 jego zwolenników zostało zabitych, a 200 000 wysiedlonych z domów,
- H. mając na uwadze, że podczas trwania kampanii wyborczej Morgan Tsvangirai był prześladowany przez uzbrojonych żołnierzy, został kilkakrotnie aresztowany i zmuszony do schronienia się w Ambasadzie Holandii w Harare,

Czwartek, 10 lipca 2008 r.

- I. mając na uwadze, że w dniu 12 czerwca 2008 r. sekretarz generalny MDC, Tendai Biti, został aresztowany i oskarżony o działalność wywrotową i zdradę stanu,
- J. mając na uwadze, że w państwowych mediach zakazano nadawania ogłoszeń wyborczych MDC, uniemożliwiając w ten sposób wolną i uczciwą kampanię wyborczą, mając na uwadze, że brutalni zwolennicy partii Zimbabwe African National Union — Patriotic Front (ZANU-PF) przeszkadzili w organizacji wiecu MDC zaplanowanego na 22 czerwca 2008 r. w Harare,
- K. mając na uwadze, że przewodniczący Afrykańskiego Kongresu Narodowego, Jacob Zuma, w dniu 24 czerwca 2008 r. powiedział, że sytuacja w Zimbabwe „wymknęła się spod kontroli” i wezwał do niezwłocznej interwencji Narodów Zjednoczonych i SADC,
- L. mając na uwadze, że Rada Bezpieczeństwa ONZ w końcu jednogłośnie potępiła kampanię przemocy rządu Zimbabwe, nie ogłosiła jednak nieprawomocności wyborów ze względu na sprzeciw Republiki Południowej Afryki,
- M. mając na uwadze, że Unia Afrykańska nie doszła do porozumienia ani w sprawie wytycznych, ani w sprawie konkretnego harmonogramu rozpoczęcia i zakończenia negocjacji oraz mając również na uwadze, że ze względu na podziały w SADC istnieje małe prawdopodobieństwo dialogu,
- N. mając na uwadze, że dziennikarze byli nękanymi i zastraszani, a dziennikarzom zagranicznym zabroniono wstępu do kraju,
- O. mając na uwadze, że policja dokonywała arbitralnych aresztowań działaczy społeczeństwa obywatelskiego, w tym członków kościelnych grup obywatelskich w Harare, a liczne organizacje pozarządowe i agencje pomocowe musiały zawiesić prowadzone działania,
- P. mając na uwadze, że długoletnia „cicha dyplomacja” prezydenta Południowej Afryki Thabo Mbeki nie przyniosła niestety żadnych konkretnych rezultatów odnośnie do sytuacji politycznej w Zimbabwe, a jego zauważalna sympatia dla Roberta Mugabe doprowadziła w końcu do tego, że opozycja w Zimbabwe nie zaakceptowała go w roli mediatora,
- Q. mając na uwadze, że kryzys w Zimbabwe rozszerza się na państwa sąsiadujące, a zwłaszcza Republikę Południowej Afryki,
- R. mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa oraz Światowego Programu Żywności szacuje się, że dwa miliony osób będzie cierpieć głód w Zimbabwe między przyszłym miesiącem a wrześniem 2008 r., a liczba ta może wzrosnąć do 5,1 mln w okresie od stycznia do marca 2009 r.,
- S. mając na uwadze, że jedno na dziesięć dzieci w Zimbabwe umrze zanim skończy pięć lat, a średnia długość życia wynosi 37 lat dla mężczyzn i 34 lata dla kobiet,
 - 1. podkreśla, że wyborów z dnia 27 czerwca 2008 r. nie można uznać za prawomocne i przyjmuje z zadowoleniem oświadczenie Prezydencji Rady z dnia 28 czerwca 2008 r., które jasno to stwierdza;
 - 2. surowo potępi finansowaną przez państwo kampanię przemocy wymierzoną w opozycję polityczną przed drugą turą wyborów prezydenckich, która skończyła się zabójstwami, arbitralnymi aresztowaniami i nękaniami działaczy i zwolenników opozycji, a także obrońców praw człowieka;
 - 3. uważa, że ta kampania przemocy, gróźb i zastraszania wymierzona przeciwko opozycji uniemożliwiła przeprowadzenie wolnej i uczciwej drugiej tury wyborów prezydenckich w Zimbabwe, jak powszechnie przyznała społeczność międzynarodowa, w tym afrykańscy obserwatorzy wyborów i przywódcy;
 - 4. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ potępiające przebieg wyborów prezydenckich w Zimbabwe;

Czwartek, 10 lipca 2008 r.

5. przyjmuje z zadowoleniem oświadczenie liderów państw G8 w sprawie Zimbabwe z dnia 8 lipca 2008 r., w szczególności ich odmowę uznania legitymacji jakiegokolwiek rządu, który nie odzwierciedla woli ludu Zimbabwe, ich zalecenie dotyczące powołania specjalnego wysłannika Sekretarza Generalnego ONZ w celu przygotowania sprawozdania o sytuacji politycznej, humanitarnej i sytuacji praw człowieka oraz bezpieczeństwa oraz w celu wsparcia regionalnych wysiłków w celu przyspieszenia mediacji pomiędzy partiami politycznymi przy jednoczesnym poszanowaniu dla wyników wyborów z dnia 29 marca 2008 r. oraz ich wolę podjęcia dalszych kroków, między innymi wprowadzenia środków finansowych i innych przeciwko osobom odpowiedzialnym za przemoc;
6. wzywa państwa Afryki i szerzej rozumianą wspólnotę międzynarodową do nieuznawania reżimu Roberta Mugabe;
7. wzywa UA, SADC i ONZ do ułatwienia szerokiego procesu mediacyjnego z jasnym harmonogramem negocjacji, umożliwiającym szybkie i pomyślne rozwiązanie kryzysu w Zimbabwe w oparciu o wolne i uczciwe wybory;
8. podkreśla, że aby starania mediacyjne doprowadziły do znaczącego i owocnego dialogu narodowego, działać muszą zacząć inne podmioty zewnętrzne oprócz prezydenta Mbeki, a dialog wewnętrzny nie powinien być ograniczony do dwóch partii politycznych, ale raczej powinien obejmować inne podmioty w społeczeństwie obywatelskim takie jak organizacje pozarządowe, kościoły i związki zawodowe oraz parlament;
9. wzywa do rozwiązania obecnego kryzysu w drodze negocjacji, doprowadzając do stworzenia ponadnarodowej administracji dysponującej mandatem do zakończenia przemocy sponsorowanej przez państwo, demobilizacji ugrupowań zbrojnych, uchylecia represyjnych przepisów, rozwiązania kryzysu humanitarnego, ustabilizowania gospodarki, wszczęcia procesu całościowego przeglądu konstytucji, a także ponownego powołania Komisji Wyborczej Zimbabwe, w celu stworzenia warunków dla przeprowadzenia w niedalekiej przyszłości wolnych i uczciwych wyborów prezydenckich pod auspicjami Unii Afrykańskiej oraz ONZ; postuluje, aby powyższe negocjacje były obserwowane przez wysłannika z Unii Afrykańskiej/ONZ;
10. wzywa ONZ do przeprowadzenia kompletnego i niezależnego dochodzenia w sprawie przypadków pogwałcenia praw człowieka, których się dopuszczono i kładzie nacisk na fakt, że sprawcy nie mogą pozostać bezkarni i muszą zostać postawieni przed odpowiednim i bezstronnym sądem;
11. podkreśla potrzebę rehabilitacji ofiar i wzywa do przejściowych środków sądowniczych, w tym ustanowienia Komisji Prawdy i Pojednania;
12. z zadowoleniem przyjmuje stanowisko wielu krajów afrykańskich, jak również dużej grupy wysoce poważanych osobistości z Afryki, w tym Nelsona Mandeli, Desmondą Tutu i Kofiego Annana, potępiające sytuację w Zimbabwe i zachęca je do konkretnego zaangażowania się na rzecz politycznego i demokratycznego rozwiązania;
13. wspiera Botswanę w jej wezwaniach dotyczących zawieszenia uczestnictwa Zimbabwe w afrykańskich forach do momentu przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów;
14. wzywa Republikę Południowej Afryki do podjęcia się kluczowej roli w regionie Południowoafrykańskiej Wspólnoty na rzecz Rozwoju (SADC) w działaniach na rzecz przyszłości Zimbabwe oraz wyraża głębokie ubolewanie, że Republika Południowej Afryki odmówiła podczas szczytu Rady Bezpieczeństwa ONZ uznania tych wyborów za nielegalne;
15. wzywa społeczność międzynarodową do zwiększenia presji dyplomatycznej na reżim Mugabe, tak aby natychmiast zaprzestął wszelkiej przemocy i aby pozwolił należycie wybranemu 3 miesiące temu parlamentowi na rozpoczęcie obrad;
16. wzywa Radę do zaostrzenia i rozszerzenia zakresu określonych sankcji przeciwko członkom reżimu Mugabe i innym odpowiedzialnym za poważne naruszenia praw człowieka, jeżeli wysiłki mediacyjne nie zostaną zaakceptowane i nie ustanie popierana przez państwo przemoc, a także do dążenia do przyjęcia sankcji na szczeblu ONZ, łącznie z embargiem na broń oraz ogólnym zamrożeniem aktywów całego rządu oraz przywództwa partii rządzącej; podkreśla potrzebę rygorystycznego egzekwowania sankcji oraz skoordynowania działań w szerszym kontekście społeczności międzynarodowej celem zapewnienia skuteczności sankcji oraz zapobieżenia unikania ich;

Czwartek, 10 lipca 2008 r.

17. nalega, by takie środki przymusu służyły identyfikacji oraz piętnowaniu biznesmenów odpowiedzialnych za finansowanie represyjnego reżimu partii ZANU-PF, a także obejmowały zniesienie ich praw do zamieszkania w Europie i odmawianie członkom ich rodzin dostępu do zatrudnienia i instytucji edukacyjnych, jak również wskazanie udziałowcom banków międzynarodowych służących jako kanały przepływu dochodów z działalności korupcyjnej lub oferujących pożyczki i inwestujących w taką działalność, takich jak Barclays Bank, Standard Chartered i inne; zachęca inne europejskie i międzynarodowe firmy do przeglądu wszelkich działań, które umożliwiają reżimowi dostęp do waluty wymiennej i, w tym kontekście, z zadowoleniem przyjmuje decyzję firm Tesco, Giesecke i Devrient o zakończeniu stosunków biznesowych z Zimbabwe;

18. w rezultacie wzywa państwa członkowskie, aby nie przyznawały żadnych wiz na wjazd na terytorium UE Robertowi Mugabe, członkom jego gabinetu oraz przywódcom partii ZANU-PF w jakimkolwiek krajowym lub międzynarodowym celu, jako że reprezentując de facto nielegalny reżim, na mocy właściwych międzynarodowych konwencji dotyczących wolności i przywilejów dyplomatów nie mogą się oni domagać jakichkolwiek przywilejów;

19. wzywa państwa członkowskie, Radę i Komisję do zintensyfikowania dyplomatycznego zaangażowania wraz z rządami afrykańskimi, SADC i Unią Afrykańską, a także innymi znaczącymi podmiotami, w tym rządem chińskim, w celu określenia wspólnego stanowiska wobec kryzysu w Zimbabwe;

20. wzywa Chiny i Libię do zaniechania wsparcia dla reżimu Mugabe;

21. wzywa Radę i Komisję do zaangażowania się w sprawę zwłaszcza z Republiką Południowej Afryki, jako kluczowym krajem regionu, w celu wyrażenia naszego głębokiego zaniepokojenia niepowodzeniem w osiągnięciu namacalnych wyników mediacji w ostatnich latach w odniesieniu do kryzysu w Zimbabwe, zauważenia, że wpływ kryzysu na kraje sąsiadujące, łącznie z Republiką Południowej Afryki, nie powinien być pomijany w tym regionie, a także wyjaśnienia, że dalsze polityczne i gospodarcze poparcie dla reżimu Mugabe mogłoby w negatywny sposób wpłynąć na stosunki pomiędzy UE a Republiką Południowej Afryki;

22. wzywa Radę do nawoływania do skutecznych i konkretnych międzynarodowych działań na rzecz zapobiegania konfliktom i ich łagodzenia, w razie konieczności obejmujących szybkie wysłanie pokojowych oddziałów Unii Afrykańskiej/ONZ;

23. domaga się natychmiastowego zwolnienia wszystkich osób przetrzymywanych wyłącznie z powodów politycznych;

24. zauważa niszczący wpływ kryzysu politycznego na ludność Zimbabwe i wzywa rząd Mugabe do zniesienia wszelkich ograniczeń wobec humanitarnych agencji pomocowych i do zagwarantowania, że pomoc humanitarna może być udzielana zgodnie z zasadami humanitaryzmu, neutralności, bezstronności i niezależności;

25. wzywa rząd Zimbabwe do natychmiastowego rozbrojenia i demobilizacji młodzieżowych oddziałów milicji i weteranów wojennych, a także do ścigania osób, które dopuściły się pogwałcenia praw człowieka;

26. potępia wydalenie z Zimbabwe urzędnika ONZ ds. praw człowieka na tydzień przed zaplanowanymi wyborami, a także wzywa rząd do przyznania pracownikom ONZ nieograniczonego dostępu;

27. wzywa władze Republiki Południowej Afryki oraz państwa członkowskie UE, aby nie deportowały uchodźców z Zimbabwe oraz przyznały im status tymczasowy do momentu, kiedy możliwy będzie ich bezpieczny powrót;

28. wzywa Komisję do nasilenia wsparcia dla obrońców praw człowieka i do szybkiego reagowania na dodatkowe potrzeby w zakresie pomocy humanitarnej spowodowane kryzysem politycznym, w szczególności w odniesieniu do potrzeb i bezpieczeństwa uchodźców wewnętrznych;

29. wyraża zaniepokojenie z powodu przewidywanego wzrostu o 10 % — 40 % liczby obywateli Zimbabwe, którzy przekraczać będą w nadchodzących kilku tygodniach granicę; zauważa, że spośród tych migrantów, w szczególności trudnej sytuacji znajdują się dzieci narażone na wykorzystywanie, zmuszane w celu przeżycia do podejmowania niebezpiecznej pracy, na przykład w kopalniach, przy maszynach rolniczych lub świadczenia usług seksualnych;

30. wzywa UE do wstrzymania wszelkiej pomocy udzielanej za pośrednictwem obecnych władz Zimbabwe i do skierowania jej zamiast tego do krajowych i międzynarodowych niezależnych instytucji i organizacji;

Czwartek, 10 lipca 2008 r.

31. z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez komisarza Michela zobowiązanie do znacznego zwiększenia wsparcia na rzecz Zimbabwe i jego ludności poprzez zadeklarowanie 250 milionów EUR na pomoc rozwojową, gdy tylko zostanie przywrócona demokracja i wybrany zostanie prawomocny i wiarygodny rząd;
32. nalega, aby przestrzegano demokratycznych dążeń ludności Zimbabwe; wzywa wszystkich, którzy pragną budować przyszłość Zimbabwe, do współpracy z siłami na rzecz demokratycznych zmian;
33. wzywa rząd Zimbabwe, jako sygnatariusza traktatu SADC i protokołów do tego traktatu, w tym protokołu wyborczego SADC, aktu założycielskiego Unii Afrykańskiej oraz Afrykańskiej Karty Praw Człowieka i Narodów, a także Nowego Partnerstwa na rzecz Rozwoju Afryki, do przestrzegania własnych zobowiązań w zakresie zasad demokracji, praw człowieka i praworządności;
34. wzywa osoby dobrej woli w strukturach reżimu i w ZANU-PF do odrzucenia sił antydemokratycznych i do podjęcia działań na rzecz współpracy z MDC mającej na celu dokonanie szybkich przemian zanim będzie za późno;
35. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich, rządóm państw grupy G8, rządóm oraz parlamentóm Zimbabwe i RPA, Sekretarzowi Generalnemu Brytyjskiej Wspólnoty Narodów, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, przewodniczącym Komisji i Rady Wykonawczej Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu, Sekretarzowi Generalnemu oraz rządóm państw Południowoafrykańskiej Wspólnoty na rzecz Rozwoju i jej Forum Parlamentarnego.

Przestrzeń kosmiczna i bezpieczeństwo

P6_TA(2008)0365

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lipca 2008 r. w sprawie przestrzeni kosmicznej i bezpieczeństwa (2008/2030(INI))

(2009/C 294 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa pt. „Bezpieczna Europa w lepszym świecie”, przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, przyjętą przez Radę Europejską również w dniu 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 21 maja 2007 r. dotyczącą europejskiej polityki kosmicznej ⁽¹⁾,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz Traktat o Unii Europejskiej (TUE), zmienione traktatem z Lizbony, jak również ich odpowiednie postanowienia dotyczące europejskiej polityki kosmicznej (art. 189 TFUE), stałej usystematyzowanej współpracy w sprawach bezpieczeństwa i obronności (art. 42 ust. 6 i art. 46 TUE oraz Protokół 10) i wzmocnionej współpracy w obszarze cywilnym (część szósta, tytuł III TFUE), a także klauzulę solidarności (art. 222 TFUE) i postanowienia o wzajemnej pomocy w przypadku zbrojnej agresji przeciwko państwu członkowskiemu lub państwóm członkowskim (art. 42 ust. 7 TUE),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 stycznia 2004 r. w sprawie planu działania na rzecz wprowadzenia w życie europejskiej polityki kosmicznej ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 20.6.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 96 E z 21.4.2004, s. 136.